

Čís. 3271.

Zákon nerozeznává, z jakých důvodů obžalovaný nevyhověl vyzvání soudu, by opatřil podpis obhájce na provedení zmáteční stížnosti; nemá-li prostředků, by si opatřil zastoupení advokátem, je mu volno provést zmáteční stížnost protokolárně.

(Rozh. ze dne 27. září 1928, Zm I 406/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání stížnost obžalovaného do usnesení krajského soudu v Mostě ze dne 31. května 1928, jímž byla podle § 1 čis. 2 a 3 zákona ze dne 31. prosince 1877, čis. 3 ř. zák. z roku 1878 zamítnuta jeho zmáteční stížnost do rozsudku téhož soudu ze dne 8. března 1928.

Důvody:

Stěžovatel vůbec nenapadá věcnými námitkami správnost důvodů, z nichž byla jeho zmáteční stížnost napadeným usnesením zamítnuta. Zrušovací soud nemá tu o čem by rozhodoval, a musí stěžovatele poukázati na odůvodnění napadeného usnesení, kdyžtž již okolnost, že stěžovatel nevyhověl vyzvání sborového soudu prvé stolice, by v dané mu lhůtě opatřil podpis obhájce k provedení zmáteční stížnosti, po zákonu nutně musila vésti k jejímu zamítnutí. Příčiny, z jakých stěžovatel podle své stížnosti a podle přípisu, jímž vrátil provedení zmáteční stížnosti, nemohl vyzvání vyhověti, zákon nebere do ohledu a zrušovací soud nemůže stěžovateli odpomoci od jejích důsledků. Stěžovateli bylo volno provést zmáteční stížnost protokolárně, — ovšem jen ve lhůtě § 285 tr. ř. — neměl-li prostředků na opatření si zastoupení advokátem. Nezvůliv této cesty a rozhodnuv se pro provedení zmáteční stížnosti písemným podáním musil se po předpisu zákona podrobiti požadavku zákona, by podání to dal opatřiti podpisem obhájcovým. Stížnosti nemohlo tudíž býti vyhověno.

Čís. 3272.

V pouhém ohlášení zmáteční stížnosti není ještě obsažena žádost za opis rozsudku; tato žádost musí býti výslovně projevna.

Osmidenní lhůta k provedení zmáteční stížnosti běží podle § 285 tr. ř. jen tehdy od doručení opisu rozsudku, když zaň stěžovatel žádal před ohlášením nebo při ohlášení zmáteční stížnosti; jinak běží tato lhůta již ode dne ohlášení.

Nežádaným doručením opisu rozsudku (obhájci) se ona zákonná lhůta neprodlužuje (§ 6 tr. ř.).

Podržení si kradené věci opodstatňuje skutkovou podstatu zločinu podle § 185 tr. zák., i když se pachatel teprve později (po koupi) dozvěděl o tom, že věc pochází ze zločinné krádeže.

(Rozh. ze dne 27. září 1928, Zm I 548/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti pěti obžalovaných do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 12. června 1928, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými zločinem podílnictví na krádeži podle §§ 185, 186 a), b) tr. zák., někteří též přestupkem proti bezpečnosti majetku podle § 464 tr. zák., zločinem dílem dokonané dílem nedokonané krádeže podle §§ 8, 171, 173, 174 II a), c), 175 II c) a 179 tr. zák., přestupkem podvodu podle §§ 197, 205, 461 tr. zák., přestupkem podle § 320 e) tr. zák. a přestupkem podle § 36 zbrojního pat., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost obžalovaných Josefa H-y, Herty H-ové a Marie H-ové bylo zamítnouti již z důvodů procesuálních. Jménem těchto obžalovaných opověděl zmateční stížnost jich obhájce, nežádav při opovědi o doručení opisu rozsudku. V pouhém ohlášení zmateční stížnosti není však ještě obsažena žádost za opis rozsudku; tato žádost musí býti výslovně projevna. Osmidenní lhůta k provedení zmateční stížnosti běží podle § 285 tr. ř. jen tehdy od doručení opisu rozsudku, když zaň stěžovatel žádal před ohlášením nebo při ohlášení zmateční stížnosti, kdežto jinak běží tato lhůta již ode dne ohlášení. Podle § 285 tr. ř. končila tudíž obžalovaným lhůta k provedení zmateční stížnosti 23. června 1928, takže její provedení dne 24. července 1928 stalo se opožděně. Na věci nemění nic, že obhájci obžalovaných, ač o to nežádal, byl soudem přes to opis rozsudku doručen, poněvadž nežádaným doručením opisu rozsudku nemohla neprodlužitelná zákonná lhůta býti prodloužena (§ 6 tr. ř.). Ježto při ohlášení zmateční stížnosti nebyl žádný z důvodů zmatečnosti v § 281 tr. ř. vypočtených ani výslovně ani zřejmým poukazem uveden, bylo sice včas ohlášenou, avšak opožděně provedenou zmateční stížnost zavrhnouti podle § 4 čís. 1 novely k tr. ř. již v zasedání neveřejném, když tak po rozumu § 1 čís. 2 téže novely neučinil již soud první stolice.

Zmateční stížnost Antonína a Josefy Z-ových dovolává se důvodů zmatečnosti čís. 5 a 9 a) § 281 tr. ř. Stížnost vytýká rozsudku neúplnost v tom ohledu, že prý nezjišťuje ani výslovně ani nepřímou rozhodnou skutečnost, zda stěžovatelé měli o původu koupených a převedených věcí vědomost v době, kdy je kupovali nebo na sebe převáděli, či zda se o tom dověděli až v době pozdější, kdy již věci ty měli ve svém držení. Stížnost je zjevně bezdůvodna. Odůvodnění rozsudku, týkající se stěžovatelů, přihlíží-li se k němu v jeho celistvosti a vnitřní souvislosti, nezůstává nejmenších pochybností o tom, že nalézací soud předpokládá trestné vědomí u stěžovatelů v době, kdy dotyčné předměty kupovali a na sebe převáděli. Nasvědčují tomu zejména poukazy na opětování činů, na vlastnost převedených věcí, dále poukazy na to, že obžalovaní koupili od neznámé jim ženy tak různé věci jako kávu, mýdlo a peří, že Antonín Z. jako živnostník (obuvník) koupil od ženy té i značné množství kůže bez účtu a jakékoli legitimace; jsou to vesměs poukazy, které

již samy o sobě opodstatňují plně předpoklad o vědomosti stěžovatelů o závadném původu věcí v době jich koupě. Nehledíc k tomu budiž připomenuto, že, i kdyby se stěžovatelé snad teprve později (po koupi) dozvěděli o tom, že věci pocházejí ze zločinné krádeže, zakládalo by přes to jejich podržení si skutkovou podstatu zločinu podle § 185 odst. druhý tr. zák. (víd. sb. čís. 3700, 4367 a m. j.). Důvodu zmatečnosti čís. 5 § 281 tr. ř. tu není.

Čís. 3273.

K pojmu »násilného vpádu« podle první věty § 83 tr. zák. se nevyžaduje, by byly při něm překážky přemoženy nebo zdolány námahou fysickou.

K pojmu »vniknutí« podle druhé věty § 83 tr. zák. není zapotřebí vpádu (vtrhnutí) násilného, stačí již pouhé vniknutí do cizího domu nebo do bytu, které není vůbec spojeno s přemáháním odporu (jiných překážek); onen pojem je naplněn již vstupem do místnosti, došlo-li k němu proti výslovně projevené neb i vetřelci jen důvodně předpokládané vůli oprávněného.

Pod pojem »domu« ve smyslu druhé věty § 83 tr. zák. spadají netoliko stavení obytná, nýbrž i budovy, přístupné širšímu kruhu zájemníků, ba i budovy obecně přístupné (továrny), a to nejen budovy samotné, nýbrž i jejich příslušenství, tvořící s nimi jednotný souvislý celek (jejich dvory, zahrady a pod.).

Zákonnému pojmu výkonu násilí odpovídá nejen násilí fysické, nýbrž i násilí psychické, zejména nebezpečná pohružka (chování se zástupu).

Ke skutkové podstatě zločinu podle § 87 tr. zák. jest po stránce subjektivní zapotřebí alespoň vědomí pachatelova, že svým jednáním nebezpečí v § 85 b) tr. zák. naznačené způsobuje nebo způsobiti může.

(Rozh. ze dne 29. září 1928, Zm I 145/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmatečných stížnostech sedmnácti obžalovaných do rozsudku krajského soudu v Mladé Boleslavi ze dne 23. prosince 1927, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými: František Š. zločinem veřejného násilí podle § 87 tr. zák., Petr T., Jan H., Arnošt K., Emil H., Josef S., Jaroslav K., Jindřich H. a Michal M. zločinem veřejného násilí podle § 83 tr. zák. a Petr T. též zločinem veřejného násilí podle § 87 tr. zák.; Petr T., Jan H., Jaroslav K. a Jindřich H. přečinem shluknutí podle § 283 tr. zák., Petr T., Jan H. a Jaroslav K. též přečinem podle § 284 tr. zák. a Jan H. též podle § 279 tr. zák., Josef Č., Bohumil V., František Š., František B., Adolf H., Stanislav Č., Adolf S. a Josef S. zločinem veřejného násilí podle § 98 b) tr. zák. takto právem: Zmateční stížnosti obžalovaného Františka Š.-a se vyhovuje, napadený rozsudek se ohledně tohoto obžalovaného zrušuje a věc se vrací soudu první stolice, by v rozsahu zrušení znovu o ní jednal a rozhodl. Zmateční stížnosti ostatních obžalovaných zamítl, mimo jiné z těchto